

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120429422
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120429422.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovéj, ako členiek senátu, v spore žalobcu 365.bank, a.s., (pôvodne do 03.07.2021 pod obchodným menom Poštová banka, a.s.), IČO: 31340890, so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie č. 4, zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., IČO: 47232471, so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie č. 8A, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Alexander Kadela, advokát a konateľ, proti žalovanej Z. B., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v W., B. R.. X, zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 13.194,23 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 12Csp/13/2021-221 zo dňa 03.06.2021, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok), vo výroku o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky (tretí výrok) a v závislom výroku o trovách konania (štvrtý výrok) p o t v r d z u j e.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalovanej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.195,92 € so špecifikovaným príslušenstvom v podobe úrokov z omeškania v splátkach v sume 50,- € mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stane splatný celý dlh (prvý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok), určil, že zmluvná podmienka v obchodných podmienkach pre spotrebiteľské úvery Poštovej banky, a.s., účinných od 01.06.2018 v článku III. bod 3.5 písm. g) v znení: „Banka je oprávnená vyhlásiť Úver za predčasne splatný ak Dlžník/Spoludlžník zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (tretí výrok) a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 66,80 % v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o určení výšky trov konania (štvrtý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého žalobca ako veriteľ na jednej strane a R. B. ako dlžník na strane druhej uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.06.2018, predmetom ktorej bol účelový úver určený na refinancovanie v sume 8.800,- €, ktorý sa dlžník zaviazal splatiť v 96 splátkach v sume 145,81 € mesačne splatných vždy k 25. dňu v mesiaci počnúc dňom 25.07.2018 s konečnou

splatnosťou úveru dňa 25.06.2026 s tým, že spolu sa dlžník zaviazal vrátiť žalobcovi sumu 14.173,47 €; dňa 18.07.2018 dlžník zomrel, pričom žalovaná ako manželka dlžníka je dedičkou poručiteľa podľa uznesenia o dedičstve sp. zn. 14D/565/2018 zo dňa 25.07.2019, ktorá aj splácala úver v splátkach v sume 50,- € mesačne; z dôvodu smrti dlžníka (poručiteľa) žalobca v zmysle príslušného dojednania v obchodných podmienkach (podľa článku III. bod 3.5 obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery písm. g/, banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak dlžník zomrel) vyhlásil dňa 11.01.2019 úver za predčasne splatný a prihlásil si pohľadávku do dedičského konania, pričom jeho pohľadávka bola zahrnutá do pasív dedičstva po poručiťovi; v rámci skúmania bonity dlžníka žalobca posudzoval jeho úverové záväzky v úverovom registri informácií, pričom v čase posudzovania žiadosti nemal dlžník evidované žiadne spisy u Z. K., bol ženatý, nemal žiadne vyživované deti a jeho dôchodok bol v sume 380,- €; podľa výpisu z registra záväzkov ku dňu 19.06.2018 mal dlžník R. B. osobný úver so splatnosťou do 25.12.2025, povolený debet na bežnom účte a dve splátkové kreditné karty; ďalej mal dlžník výdavky na plyn v sume 191,- € mesačne a na elektrinu v sume 60,- € mesačne; dlžník mal navyše viacero nesplatených záväzkov z titulu úverových zmlúv zo dňa 19.08.2013, zo dňa 26.01.2011, zo dňa 18.10.2002, zo dňa 04.04.2017 (splátka v sume 135,47 € mesačne) a zo dňa 26.09.2017 (splátka v sume 167,26 € mesačne); podľa výpovede svedka R. B. (syna dlžníka), bol dlžník alkoholik, vždy sa veľmi zadlžil a dlhy riešil tým, že si zobral vždy iný dlh; niekedy v roku 2018 išiel do W. A., bol už od rána opitý, a keď prišiel domov, peniaze rozhadzoval po izbe svojho domu; od roku 2004, ako sa stal živnostníkom, mal otec (dlžník) samé úvery.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie je žaloba žalobcu len čiastočne dôvodná; súd prvej inštancie mal za preukázané uzavretie predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.06.2018, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru dlžníkovi v sume 8.800,- € za účelom refinancovania iných úverov dlžníka; podľa názoru súdu prvej inštancie neboli splnené podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru z dôvodu úmrtia dlžníka dňa 18.07.2018, pretože jednak predmetné dojednanie v obchodných podmienkach o práve žalobcu vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru z dôvodu úmrtia dlžníka považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku a jednak na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru neboli splnené zákonné podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z dôvodu absencie písomného upozornenia na možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a písomného vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (body 61 až 63 a bod 65 odôvodnenia napadnutého rozsudku); súčasne súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca hrubým spôsobom porušil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., preto nemá právo požadovať jednorazové splatenie úveru a úver je bezúročný a bez poplatkov (body 67 až 73 odôvodnenia napadnutého rozsudku); na základe uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že k platnému a účinnému zosplateniu sporného úveru nedošlo a úver je bezúročný a bez poplatkov, preto priznal žalobcovi 35 splátok splatných v čase vyhlásenia rozsudku (2.195,92 €) s príslušenstvom v podobe úrokov z omeškania (body 74 a 75 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie) a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol, pretože ostatné splátky neboli ešte splatné; námietku premlčania vznesenú žalovanou vyhodnotil ako nedôvodnú (body 78 až 80 odôvodnenia napadnutého rozsudku), zmluvnú podmienku o možnosti vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru z dôvodu úmrtia dlžníka vyhlásil za neprijateľnú (bod 81 odôvodnenia napadnutého rozsudku) a žalovanej povolil splácať prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach (bod 82 odôvodnenia napadnutého rozsudku).

1.4 Súd prvej inštancie ťažiskovo rozhodol s poukazom na ustanovenia § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, 2, 3, § 100 ods. 1 a 2, § 103, § 470 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2, § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 7 ods. 1, 2, 4, 16, 17, § 9 ods. 2 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (účinný v čase uzavretia spornej zmluvy; ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“) a v spojení s § 232 ods. 4 a § 298 ods. 1 C.s.p.; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. a pomerne úspešnejšej žalovanej priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 66,80 %.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 21.06.2021 (č.l. 246-250 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v rozsahu výrokov o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok), o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky (tretí výrok) a o trovách konania (štvrtý výrok); vyjadril názor, že súd prvej inštancie dospel na

základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). V odvolaní konkrétne nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že

(1) nedostatočne skúmal bonitu dlžníka (právneho predchodcu žalovanej) pred uzavretím spornej zmluvy o úvere; zdôraznil, že dlžník peniaze z úveru riadne prevzal, nakoľko súhlasil s podmienkami zmluvy; poukázal na to, že je v záujme banky skúmať bonitu klienta, aby nedochádzalo k bezdôvodnému obohacovaniu spotrebiteľov na úkor banky; poznamenal, že banka nie je charitatívna organizácia; v prípadoch pochybností o bonite klienta a jeho schopnosti splácať, zmluvu o úvere neuzavrie; uzavieraním nevýhodných zmlúv o úvere pre spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní splácať, by dochádzalo k úbytku a teda škode na strane žalobcu a takéto konanie odporuje priamo definícii podnikania, v zmysle ktorej cieľom podnikania je dosahovanie zisku; uviedol, že súdu prvej inštancie predložil potrebné listinné dôkazy, ktorými potvrdzoval skúmanie bonity dlžníka, preto tvrdenie súdu, že išlo o nedostatočné skúmanie bonity, nepovažoval za správne; súd prvej inštancie považoval skúmanie bonity dlžníka za nedostatočné, pričom jeho odôvodnenie je nepreskúmateľné, nakoľko súd bližšie nešpecifikoval, akými inými spôsobmi (okrem predložených dôkazov) mal žalobca zisťovať bonitu, nakoľko zákon nestanovuje presné podmienky, teda to, čo sa má rozumieť pod pojmom tzv. konanie s odbornou starostlivosťou, pričom žalobca nemôže skúmať všetky výdavky žalovaného, pretože na to nemá prostriedky; vyjadril názor, že požadované mesačné výdavky, ktoré podľa súdu neskúmal, nemôžu byť relevantnými prostriedkami na posúdenie bonity, nakoľko tieto nemusia byť konzistentné a nakoľko tieto údaje by predkladal spotrebiteľ, často by mohli poskytovať skreslený obraz o majetkových pomeroch spotrebiteľov, ktorí za účelom získania finančných prostriedkov poskytujú vedome nepravdivé údaje; naopak predložené doklady reálnym a konzistentným spôsobom preukázali bonitu dlžníka; zdôraznil, že je zákonom regulovaný subjekt (banka), ktorý je povinný správať sa obozretne; je preto vysoko nepravdepodobné, že by žalobca poskytol peňažné prostriedky bez riadneho skúmania bonity s vysokým rizikom ohrozenia návratnosti týchto peňažných prostriedkov; preto vyjadril názor, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil skúmaný skutkový stav a dospel k nesprávnemu právnomu záveru;

(2) ďalej nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nebolo v zmluve riadne dohodnuté; podľa bodu 6.3 zmluvy o úvere sú súčasťou zmluvy o úvere aj obchodné podmienky; podľa bodu 3.5 písm. g) obchodných podmienok, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky v plnej, resp. čiastočnej výške, alebo poskytol banke nepravdivé údaje alebo na majetok klienta bol vyhlásený konkurz alebo exekúcia alebo klient zomrel, je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva; v zmysle uvedeného tak nie je správny záver súdu prvej inštancie, že nedošlo k splneniu predpokladov na vyhlásenie predčasného splatenia úveru; preto nesúhlasil ani s názorom súdu prvej inštancie, že zosplatenie pre úmrtie nebolo platne dohodnuté, nakoľko obchodné podmienky neboli podpísané, pretože bolo dostatočne preukázané, že obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy o úvere; názor súdu prvej inštancie, že pre platnosť obchodných podmienok sa vyžaduje osobitný podpis dlžníka, sa neopiera o žiadne ustanovenie zákona; prejavom vôle vyjadrujúcim súhlas s obsahom dokumentov tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere je podpis zmluvných strán na hlavnom dokumente, v tomto prípade na zmluve o úvere; poukázal na to, že podľa rozsudku súdneho dvora vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016 zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči; písomná forma zmluvy o úvere bola zachovaná, zmluva o úvere bola riadne zmluvnými stranami podpísaná a spĺňa všetky zákonom ustanovené náležitosti; uzavrel, že mal oprávnenie na zosplatenie pohľadávky v zmluve a postupoval v súlade so zákonom, preto nebol ani dôvod na vyhlásenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom súd prvej inštancie v tejto časti svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, len poukázal na rozpor s dobrými mravmi a nevýhodné postavenie spotrebiteľov v kontexte zosplatenia úveru; napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považoval v tejto časti za nepreskúmateľný a arbitrárny, pričom je bežnou praxou bankových subjektov viazať zosplatenie úveru na viaceré skutočnosti, pričom súdna prax nepovažuje takéto zmluvné dojednania za neprijateľné zmluvné podmienky; nakoniec vyjadril názor, že súd prvej inštancie si protirečí, nakoľko uviedol, že dohoda o zosplatení pre úmrtie dlžníka nie je platná, nakoľko obchodné podmienky neboli podpísané, teda uvedená forma zosplatenia nie je súčasťou zmluvy, preto súčasne nemožno podmienku, ktorá nie je súčasťou zmluvy, vyhlásiť za neprijateľnú; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v zmysle vyhovievania žalobe v plnom rozsahu, resp. aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 02.07.2021 (č.l. 263-264 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalobcu uviedla, že považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny založený na náležitom zistení skutkového stavu a na správnom právnom posúdení veci; zdôraznila, že pre platné zosplatenie spotrebiteľského úveru musí byť dodržaný zo strany veriteľa postup v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, pričom tento postup nebol zo strany žalobcu dodržaný; predmetný úver nebol zo strany veriteľa (žalobcu) vyhlásený za predčasne splatný vo vzťahu k pôvodnému dlžníkovi, ani vo vzťahu k jeho dedičovi (žalovanej), nakoľko veriteľ o tom nepredložil žiadnu listinu (upozornenie spotrebiteľa na možnosť vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a samotné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru); zdôraznila, že ako dedičke jej nebolo adresované upozornenie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka; ďalej uviedla, že podľa čl. III bod 3.5. obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery písm. g), bola banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak dlžník zomrel; ustanovenie zmluvy, ktoré zakladá právo banke predčasne zosplatiť úver v prípade smrti dlžníka je potrebné kvalifikovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko takéto ustanovenie je v rozpore s dobrými mravmi a vytvára hrubú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, navyše takéto ustanovenie má nepriaznivý dopad na dedičov, ktorí by museli jednorazovo uspokojiť veriteľa, čo môže mať pre nich nepriaznivé finančné dôsledky; ďalej argumentovala, že k platnému zosplateniu úveru nemohlo dôjsť ani z dôvodu porušenia povinnosti veriteľa postupovať pri posudzovaní schopnosti dlžníka splácať úver s odbornou starostlivosťou, čo má za následok nemožnosť veriteľa požadovať jednorazové uspokojenie pohľadávky (ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.), keď v tomto smere poukázala na odôvodnenie napadnutého rozsudku; pokiaľ nebol úkon zosplatenia vykonaný zákonom aprobovaným spôsobom, nemohlo zo strany veriteľa dôjsť k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru; poukázala na to, že povinnosťou veriteľa je nielen získať informácie o sociálnej a majetkovej situácii spotrebiteľa, ale ich aj dostatočne vyhodnotiť, pretože pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov a príjmov spotrebiteľa, nemôže si urobiť záver o tom, či spotrebiteľ je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver, keď v tomto smere tiež poukázala na odôvodnenie napadnutého rozsudku; uzavrela, že žalobca v predmetnom prípade nedodržiaval postup s odbornou starostlivosťou, v dôsledku čoho nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie záväzku a rovnako má táto skutočnosť v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov; na základe uvedeného navrhla potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie.

2.3 Vyjadrenie žalovanej doručil súd prvej inštancie právnomu zástupcovi žalobcu dňa 06.07.2021 (č.l. 271 spisu) s poučením o možnosti vyjadriť sa v stanovenej lehote (č.l. 270 spisu); žalobca sa viac k veci nevyjadril.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje

so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti a súčasne vo vzťahu k vyhláseniu neprijateľnej zmluvnej podmienky z dôvodu (1) nesplnenia zákonných podmienok pre vyhlásenie predčasnej (mimoriadnej) splatnosti sporného spotrebiteľského úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a súčasne z dôvodu (2) hrubého porušenia povinnosti žalobcu s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať sporný spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. s dôsledkom, že sporný úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 druhá veta zákona č. 129/2010 Z. z., v tomto smere a rozsahu si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v tomto rozsahu v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec v tomto rozsahu správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní vecí sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.4.2 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. V priebehu odvolacieho konania došlo dňa 03.07.2021 k zmene obchodného mena žalobcu (č.l. 275 spisu), pričom na túto zmenu odvolací súd prihladol bez potreby osobitného procesného rozhodnutia, resp. aktivity procesných strán ako na všeobecne známu skutočnosť (§ 186 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 1 ods. 1 zákona č. 177/2018 Z. z. proti byrokracii v znení neskorších predpisov). Predmetom odvolacieho konania bolo len posúdenie správnosti výroku napadnutého rozsudku o zamietnutí žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti (druhý výrok), výroku o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky (tretí výrok) a závislého výroku o trovách konania (štvrtý výrok). Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej spore boli splnené zákonné podmienky na zamietnutie žaloby žalobcu v prevyšujúcej časti ako aj pre určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky; pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav vecí, ako ho zistil súd prvej inštancie, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní tak nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.).

4.4.3 Zo skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca ako veriteľ na jednej strane a R. B. ako dlžník na strane druhej uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.06.2018, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového úveru určeného na refinancovanie iných úverov v sume 8.800,- €, ktorý sa dlžník zaviazal splácať v 96 splátkach v sume 145,81 € mesačne splatných vždy k 25. dňu v mesiaci počnúc dňom 25.07.2018 s konečnou splatnosťou úveru dňa 25.06.2026 s tým, že spolu sa dlžník zaviazal vrátiť žalobcovi sumu 14.173,47 €; dňa 18.07.2018 dlžník zomrel; z dôvodu smrti dlžníka (poručiteľa) žalobca v zmysle príslušného dojednania v obchodných podmienkach (článok III. bod 3.5 písm. g/ obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery) vyhlásil dňa 11.01.2019 úver za predčasne splatný a prihlásil si pohľadávku do dedičského konania; v rámci skúmania bonity dlžníka žalobca posudzoval jeho úverové záväzky v úverovom registri informácií, pričom v čase posudzovania žiadosti nemal dlžník evidované žiadne spisy u Z. K., bol ženatý, nemal žiadne vyživovacie povinnosti a jeho dôchodok bol v sume 380,- €; podľa výpisu z registra záväzkov ku dňu 19.06.2018 mal dlžník R. B. osobný úver so splatnosťou do 25.12.2025, povolený debet na bežnom účte a dve splátkové kreditné karty; ďalej mal dlžník výdavky na plyn v sume 191,- € mesačne a na elektrinu v sume 60,- € mesačne; dlžník mal navyše viacero nesplatených záväzkov z titulu úverových zmlúv zo dňa 19.08.2013, zo dňa 26.01.2011, zo dňa 18.10.2002, zo dňa 04.04.2017 (splátka v sume 135,47 € mesačne) a zo dňa 26.09.2017 (splátka v sume 167,26 € mesačne).

4.4.4.1 Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca hrubo porušil svoju povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať sporný spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. s dôsledkom, že sporný úver je tak bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 druhá veta zákona č. 129/2010 Z. z.; podľa § 7 ods. 1 a 2 zákon č. 129/2010 Z. z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru; spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a

pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom; podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru; v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov; za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42; citované ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zakotvuje povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií; toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosti spotrebiteľa splácať úver a správať sa tak obozretne, jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania si finančných prostriedkov na strane spotrebiteľov; zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od žalobcu ako veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval z hľadiska svojich odborných poznatkov a skúseností s poskytovaním a splácaním spotrebiteľských úverov; dôraz pri posúdení úverovej schopnosti spotrebiteľa je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru; pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti; nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a podobne; cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať; zo zákona vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ (žalobca) zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver; pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak aj z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov; je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať; za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii; podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z., na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: (a) čistý príjem spotrebiteľa, (b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, (c) výška splátky spotrebiteľského úveru a (d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa; spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje; táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť; schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške; preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver; analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje; vynaloženie odbornej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver je veriteľ (žalobca) povinný hodnoverne preukázať.

4.4.4.2 Z hľadiska prejednávaného sporu zo skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa pri hodnotení schopnosti pôvodného dlžníka splácať poskytnutý úver dôsledne nevenoval zisťovaniu a posúdeniu výdavkov dlžníka (nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa), ktoré podľa zistenia súdu prvej inštancie presahovali jeho príjmy, preto je zrejmé, že pôvodný dlžník nebol už v čase uzavretia zmluvy vôbec schopný splácať dohodnuté splátky sporného úveru; povinnosť skúmania výdavkov (nákladov) spotrebiteľa pritom jednoznačne vyplýva zo zákona č. 129/2010 Z. z. ako aj z opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017 zo dňa 14.11.2017,

ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; preto neobstojí ani odvolacia námietka žalobcu, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, pretože nedáva odpoveď na otázku, čo je potrebné považovať za konanie s odbornou starostlivosťou (opak vyplýva aj z ustanovenia § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z. z.); nevenovanie dostatočnej pozornosti výdavkom (nákladom) spotrebiteľa považuje aj odvolací súd za hrubé porušenie povinnosti žalobcu s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť pôvodného dlžníka splácať poskytnutý úver podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.; pre úplnosť odvolací súd dodáva, že aj keď sporný úver slúžil na refinancovanie iných úverov pôvodného dlžníka, táto skutočnosť nezbavovala žalobcu jeho povinnosti s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť pôvodného dlžníka splácať úver, t.j. ustanovenie § 7 ods. 24 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. na prejednávaný spor nedopadá, pretože poskytnutá výška úveru podľa spornej zmluvy (8.800,- €) výrazne prevyšovala súčet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov (5.443,58 €), keď podľa § 4 ods. 1 opatrenia NBS č. 10/2017 zo dňa 14.11.2017 za výrazné prevýšenie poskytnutej sumy úveru oproti súčtu zostatkov refinancovaných úverov sa považuje rozdiel vyšší ako 2.000,- € alebo 5 % súčtu zostatkov refinancovaných úverov (podľa toho, ktorá suma je nižšia), čo nepochybne prevyšuje sumu rozdielu v prejednávanom spore (3.356,42 €).

4.4.5 Odvolací súd sa stotožnil aj s názorom súdu prvej inštancie, že dojednanie o práve žalobcu vyhlásiť predčasnú (mimoriadnu) splatnosť sporného úveru v prípade smrti dlžníka (článok III bod 3.5 písm. g/ obchodných podmienok žalobcu pre spotrebiteľské úvery) predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a boli splnené podmienky na určenie jej neprijateľnosti v napadnutom rozsudku (§ 298 ods. 2 C.s.p.); v tomto smere odvolací vo všeobecnosti udáva, že podľa § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka, smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník; smrťou dlžníka alebo veriteľa záväzok v zmysle § 579 Občianskeho zákonníka nezaniká, ich práva a povinnosti prechádzajú na ich právnych nástupcov; smrť dlžníka alebo veriteľa spôsobuje zánik záväzku len vtedy, ak bol záväzok čo do svojho trvania viazaný výhradne na osobu dlžníka alebo veriteľa; podľa § 470 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou (§ 460 Občianskeho zákonníka); ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťelovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu; smrť dlžníka nemá v zásade sama osebe žiaden vplyv na veriteľovo právne postavenie; v prípade, že dedičia zodpovedajú za poručiťelove dlhy, nedochádza smrťou poručiteľa k prerušeniu plynutia premlčacej doby, smrť poručiteľa nemá vplyv na omeškanie dlžníka, ktoré nastane, ak nebol dlh dlžníka riadne a včas splnený a so smrťou poručiteľa zákon nespája ani inú, hoci len dočasnú, prekážku (do právoplatného skončenia dedičského konania) vymáhateľnosti pohľadávky veriteľa; ten, kto zodpovedá za poručiťelove dlhy, ich „preberá“ v stave, v akom boli v čase smrti poručiteľa a pre právne postavenie veriteľa je samo osebe nerozhodné, či je povinný uspokojiť pohľadávku ako dlžník poručiťel alebo ten, kto zodpovedá za poručiťelove dlhy; z uvedeného okrem iného vyplýva, že pre uplatnenie pohľadávky veriteľa nemá právny význam sama osebe skutočnosť, či dlžník zomrel, teda okolnosť, či má pohľadávku uspokojiť samotný dlžník alebo dedič; smrť dlžníka tak sama osebe nepredstavuje právnu prekážku uplatneniu pohľadávky na súde; podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (t.j. definícia neprijateľnej podmienky); z obsahu spisu nevyplýva skutkové zistenie o individuálnom dojednaní predmetného ustanovenia obchodných podmienok o práve žalobcu vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru v prípade smrti dlžníka (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a individuálne dojednanie tohto ustanovenia žalobca netvrdil ani nepreukazoval (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka); predmetné dojednanie bolo súčasťou právneho vzťahu žalobcu a pôvodného dlžníka ako súčasť obchodných podmienok prostredníctvom tzv. inkorporačnej doložky v spornej zmluve o úvere zo dňa 19.06.2018 (článok 6 bod 6.3 zmluvy; v tomto smere sa odvolací nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie v bode 64 odôvodnenia napadnutého rozsudku, že k dohode o práve žalobcu vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru nedošlo - v podrobnostiach aj bod 4.4.7 odôvodnenia); nakoľko z vyššie uvedeného vyplýva, že smrťou dlžníka sa právne postavenie veriteľa nemení, aj podľa odvolacieho súdu zmluvné dojednanie o práve žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru práve z dôvodu smrti dlžníka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (resp. v neprospech jeho dedičov, ktorí sú viazaní prejavom vôle dlžníka ako poručiťel), t.j. ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá obchádza zákonné účinky dedenia (§ 460 Občianskeho zákonníka v spojení s § 470 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

4.4.6 Nakoniec sa odvolací súd stotožnil aj s názorom súdu prvej inštancie, že v prejednávacom spore neboli splnené zákonné podmienky na vyhlásenie predčasnej (mimoriadnej) splatnosti sporného úveru (§ 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka); súd prvej inštancie správne skúmal splnenie zákonných podmienok na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru; vzhľadom na to, že v prejednávacom spore ide o spotrebiteľskú zmluvu (zmluvu o spotrebiteľskom úvere), pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru museli byť okrem podmienok ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka splnené aj podmienky stanovené v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky, ak súčasne upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva; z citovaného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že upozornenie veriteľa vo vzťahu ku spotrebiteľovi (v stanovenej lehote) na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je podmienkou pre výkon tohto práva; podľa názoru odvolacieho súdu k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (pohľadávky) podľa § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka možno v spotrebiteľskom spore zo strany veriteľa pristúpiť v prípade, že v čase výkonu (uplatnenia) práva na vyhlásenie mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (pohľadávky) je dlžník (spotrebiteľ) v omeškaní aspoň s jednou splátkou úveru dlhšie ako tri mesiace, keď predtým veriteľ splnil svoju povinnosť a upozornil dlžníka (spotrebiteľa) na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka aspoň 15 dní pred skutočným uplatnením práva na vyhlásenie mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru, pričom toto právo veriteľa trvá až do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (v okamihu splatnosti tejto splátky, t.j. splatnosťou štvrtej splátky v prípade mesačných splátok právo veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru kvôli predchádzajúcej splátke zaniká); rozhodujúce je, či na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sú splnené zákonné podmienky (t.j. či má veriteľ na tento postup právo); ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak v podstate zakotvuje akúsi notifikačnú povinnosť (upozornenie) veriteľa smerom k spotrebiteľovi v omeškaní, že môže pristúpiť k využitiu svojho práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v prípade kvalifikovaného omeškania dlžníka (spotrebiteľa), t.j. omeškania dlhšieho ako tri mesiace od splatnosti splátky, keď súčasne ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v prípade mesačných splátok úveru redukuje počet možností pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru na najviac štyri do roka; upozornenie veriteľa vo vzťahu ku spotrebiteľovi (v stanovenej lehote) na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka (pred jeho samotným uplatnením) musí predchádzať samotnému výkonu práva vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru; z vykonaného dokazovania vyplýva, že vyhláseniu mimoriadnej splatnosti sporného úveru nepredchádzalo upozornenie na možnosť výkonu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, navyše vyhlásenie mimoriadnej splatnosti sporného úveru nebolo doručené; aj keby dojednanie o práve žalobcu vyhlásiť predčasnú (mimoriadnu) splatnosť úveru nepredstavovalo neprijateľnú zmluvnú podmienku (bod 4.4.5 odôvodnenia), smrť pôvodného dlžníka nezbavilo žalobcu povinnosti pred vyhlásením predčasnej splatnosti sporného úveru ku dňu 11.01.2019 dodržať podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 545 Občianskeho zákonníka (vo vzťahu k jeho dedičom).

4.4.7 Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok) a vo výroku o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky (tretí výrok) ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd pre úplnosť udáva, že plné stotožnenie sa s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. sa netýka názoru súdu prvej inštancie, že dojednanie o práve žalobcu vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru nebolo súčasťou zmluvy o úvere z dôvodu, že nebolo podpísané pôvodným dlžníkom (bod 64 odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie); podľa odvolacieho súdu išlo o záver súdu prvej inštancie, ktorý možno oddeliť od ostatných nosných dôvodov napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožnil (bod 4.4.1 odôvodnenia).

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávacom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj právne posúdenie veci vo vzťahu k nesplneniu zákonných podmienok pre vyhlásenie predčasnej (mimoriadnej) splatnosti sporného spotrebiteľského úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a súčasne vo vzťahu k záveru o hrubom porušení povinnosti žalobcu s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať sporný spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., sú však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich podľa odvolacieho súdu žalobcovi nepodarilo spochybníť (body 4.4.1 až 4.4.7 odôvodnenia). Žalobcom tvrdenú (bližšie nešpecifikovanú) inú vadu konania odvolací súd preskúmaním veci nezistil, keď len z obsahu odvolania sa javí, že pod inou vadou konania mal žalobca zrejme na mysli nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, ktorá vada predstavuje porušenie práva strany na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.); odvolací súd však ani v tomto smere nezistil žiadne pochybenie zo strany súdu prvej inštancie, pretože odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje dostatok dôvodov, na základe ktorých súd prvej inštancie rozhodol, preto neboli splnené výnimočné okolnosti odôvodňujúce zrušenie napadnutého rozsudku (R 2/2016); len samotný nesúhlas s rozhodnutím súdu prvej inštancie nemôže spôsobiť nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania pred súdom prvej inštancie (štvrtý výrok), ktorý bol vecne správny a odôvodnený skutočnosťou, že žalovaná bola vzhľadom na predmet konania a výsledok sporu pomerne úspešnejšia, pričom proti ustálenej výške pomerného úspechu žalovanej v spore žalobca v podanom odvolaní osobitne nenamietal.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, vznikol jej proti plne neúspešnému žalobcovi (odvolateľovi) nárok na plnú náhradu trov konania (100 %); z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Pre úplnosť odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že o podanom odvolaní žalobcu rozhodol týmto rozsudkom, ktorý bol verejne vyhlásený dňa 29.09.2021 (č.l. 284-285 spisu); dňa 06.10.2021 doručil žalobca súdu prvej inštancie späťvzatie žaloby z dôvodu uzavretia mimosúdnej dohody medzi stranami sporu (č.l. 294-296 spisu), ktoré súd prvej inštancie následne doručil odvolaciemu súdu dňa 07.10.2021 (č.l. 286-290 spisu); žalobca je oprávnený účinne vziať žalobu späť len do okamihu vyhlásenia (prijatia) rozhodnutia odvolacieho súdu o podanom odvolaní, pričom neskôr doručené späťvzatie žaloby už nemá právne účinky (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/3601/2014 zo dňa 22.10.2014); na predmetné späťvzatie žaloby žalobcu už preto odvolací súd nemohol prihliadať, pretože bol viazaný skôr vyhláseným rozsudkom zo dňa 29.09.2021 (§ 378 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 219 ods. 4 C.s.p.); na procesný postup podľa § 370 ods. 1 a 2 C.s.p. preto neboli splnené podmienky, pretože predmetná procesná úprava nedáva odvolaciemu súdu možnosť zrušiť svoj skôr vyhlásený rozsudok, ktorým je bez výnimky viazaný (pre opačný záver by muselo dôjsť k zmene právnej úpravy, keď k tomu porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23Cdo/2268/2017 zo dňa 25.10.2017).

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).